

Joi, 15 Octombrie, 2026

† Sf. Magdalena de la Mălăinița; Sf. Sfin- țit Mc. Lucian, preotul din Antiohia

Filipeni 3

¹ Încolo, frații mei, bucurați-vă'ntru Domnul! Ca să vă scriu aceleași lucruri¹, mie nu-mi este greu, iar vouă vă este întărire.

² Păziți-vă de câini! Păziți-vă de lucrătorii cei răi! Păziți-vă de'mprejurul tăierii²!

³ pentru că noi suntem tăierea'mprejur, noi, cei ce'n duh Îi slujim lui Dumnezeu și ne lăudăm întru Hristos Iisus și nu ne bizuim pe trup³,

⁴ deși eu aș putea să mă bizui și pe trup. Dacă vreun altul socotește că se poate bizui pe trup, eu cu atât mai mult:

⁵ tăiat împrejur la opt zile; din neamul lui Israel; din seminția lui Veniamin; evreu din Evrei; după lege, fariseu;

⁶ după râvnă, prigonitor al Bisericii; după dreptatea cea din lege, fără prihană.

⁷ Dar cele ce-mi erau mie câștig, pe acestea le-am socotit pentru Hristos pagubă.

⁸ Mai mult însă, eu pe toate le socotesc pagubă față de neprețuitul preț al cunoașterii lui Hristos Iisus, Domnul meu, de dragul Căruia m'am lăsat păgubit de toate și le socotesc drept gunoaie pentru ca să-L câștig pe Hristos

Luca 7

¹⁷ Și a ieșit cuvântul acesta despre El în toată Iudeea și în tot ținutul dimprejur.

¹⁸ Și despre toate acestea i-au dat de veste lui Ioan ucenicii lui.

¹⁹ Și chemând Ioan pe doi din ucenicii săi, i-a trimis la Domnul, zicând: „Tu ești Cel ce va să vină, sau pe altul să așteptăm?”

¹ După unii comentatori, posibilă aluzie la o epistolă care nu s'a păstrat.

² Între acest termen (*katatomé*) și cel din versetul următor (*peritomé*) e un sarcastic joc de cuvinte prin care Pavel asociază circumcizia iudaică (mai precis, pe cea a iudaizanților) cu automutilările corporale din ritualurile orgiastice păgâne (vezi și Ga 5, 12 și nota).

³ = Nu punem preț pe circumcizie ca semn de apartenență la poporul lui Dumnezeu.

20 Și venind la El, bărbații I-au zis: „Ioan Botezătorul ne-a trimis la tine, zicând: Tu ești Cel ce va să vină, sau pe altul să așteptăm?”

21 Și în ceasul acela El pe mulți i-a vindecat de boli și de răni și de duhuri rele și multor orbi le-a dăruit vederea.

22 Și răspunzându-le, le-a zis: „Duceți-vă și spuneți-i lui Ioan cele ce-ați văzut și-ați auzit: Orbii văd, șchiopii umblă, leproșii se curățesc, surzii aud, morții învie și săracilor li se binevestește;

23 și fericit este acela care nu se va poticni întru Mine⁴”.

24 Iar după ce trimișii lui Ioan au plecat, El a început să le vorbească mulțimilor despre Ioan: „Ce-ați ieșit să vedeți în pustie?: O trestie clătinată de vânt?...

25 Dar ce-ați ieșit să vedeți?: Om îmbrăcat în haine moi?... Iată, cei ce sunt în haine scumpe și petrec în desfătări sunt în casele regilor.

26 Dar ce-ați ieșit să vedeți?: Un profet?... Da, v'o spun Eu vouă, și mai mult decât un profet.

27 Acesta este cel despre care s'a scris: Iată, Eu îl trimit înaintea feței Tale pe îngerul Meu, care-Ți va pregăti calea de dinaintea Ta.

28 V'o spun Eu vouă: Între cei

născuți din femei, nimeni nu este mai mare decât Ioan; dar cel mai mic întru împărăția lui Dumnezeu este mai mare decât el⁵.

29 Și tot poporul auzind, și vameșii, s'au încredințat de dreptatea lui Dumnezeu, botezându-se cu botezul lui Ioan.

30 Dar fariseii și învățătorii de lege, nebotezându-se de către el, au lepădat voia lui Dumnezeu față de ei.⁶

Tâlcuire

Sfântul Ioan înaintemergătorul își trimite ucenicii să-L întrebe pe Domnul: „Tu ești Cel Care trebuie să vină sau să așteptăm pe altul?”. Nu pentru sine a întrebat aceasta, fiindcă știa fără sminteală cine este Iisus Hristos, ci pentru ucenicii săi; iar ucenicii n-au căutat răspunsul la această întrebare din dorința de a iscodi, ci din dorința nefățarnică de a afla adevărul. Unii ca aceștia nu au nevoie de vorbe multe;

⁵ Vezi nota de la Mt 11, 11.

⁶ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

⁴ Vezi nota de la Mt 11, 6.

Domnul nici n-a zis altceva, decât a arătat lucrurile săvârșite de El chiar atunci. Faptele lui cele dumnezeiești dădeau mărturie despre dumnezeirea Lui. Acest lucru era atât de limpede, încât cei ce veniseră cu întrebarea n-au stăruit. Așa se întâmplă întotdeauna. Puterea lui Dumnezeu sălășluiește în Biserică; cel ce caută adevărul cu gând curat o simte îndată și se încredințează de adevăr. Această dovadă dobândită prin încercări pune capăt tuturor întrebărilor și odihnește cu desăvârșire mintea omului; iar pentru cel care nu vrea să creadă și, pierzându-și credința, începe să caute în Biserică nu temeiuri pentru a crede, ci îndreptățiri pentru necredința sa, nici o dovadă nu i se pare îndestulătoare. El socotește necredința sa ca fiind întemeiată, chiar dacă temeiurile ei sunt șubrede și nimicnice; dar dacă asta vrea inima lui, trece orice neajuns cu vederea.⁷

⁷ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.